

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ezechielis Spanhemii Dissertationes De Praestantia Et
Usu Numismatum Antiquorum**

Spanheim, Ezechiel

Amstelodami, 1671

Item de Manna & Virga Aaronis; Ramo Thuris; Calamo Odorato;
Hypoglosso seu Lauro Alexandrina; Ficu Ruminali; Illice cum sue Lanuvina,
Nymphaea Alba; Apio Selinuntiorum; Herba Commagene.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12878

de potionē ex iis confecta biberint die festo, usus illius arboris interdicitur. Ex illo autem Palmei vini usū in Oriente, profectæ communes illæ Arabum voces, quæ custodire *Palmetum aut Vineam, Palmarum & Vineæ custodem, Palmas aut Vites colendas dare ex æquo significant.* Neque vero Judæam solam ac Thebaïda, sed Babyloniam insuper ac ulteriorem Orientem, Caryotis illis feracem fuisse, ex Diodoro ac Strabone abunde licet colligere; quam prærogativam etiam inter Fortunatas Insulas, Canariae tribuit alicubi Plinius. Apud Strabonem quidem legitur, Palmam Judæorum Caryotam, & παλμὴν χρεῖωντας οὐδὲν μάλιστα, non multum meliorem quam Babyloniam; at crederem omnino ibi legendum, & παλμὴν χρεῖωντας, non multum inferiorem; quod longe & scribendi usui, & veritati convenientius. Babylonicae enim Palmæ, juxta Theophrastum, & inter illas quidem Regiae, omnium præstantissimæ cum magnitudine, tum virtute. Unde & selectos Palmarum fructus apud eosdem Babylonios, eosque magnitudine & pulchritudine mirabiles, non in promiscuo quidem usu familiæ, cui vulgares relinquabantur, sed Dominis tantum servatos docet alicubi Xenophon. Quin & Anich, scriptor è recutitorum gente, ac proinde hoc loco fide dignus, auctor est בְּשַׁפֵּךְ vocari in Oriente Palmæ speciem in Perside provenientem, præstantiorē Palmis, quæ nascuntur in Palæstina. Et de Palmis haec tenus tam Caryotis, quam Communibus, quæ in antiquis Nummis signantur.

Alias quidem Plantas haud vulgares eadem adhuc latifundia possent nobis suppeditare. Neque enim Palmas suas solum Palæstina, sed cum Urnam, cui M A N N A imposita, tum V I R G A M A A R O N I S exhibet adhuc in variis Nummis, qui aut Hebreis seu

T t 3

Assy-

Lib. v r.
cap. 32.

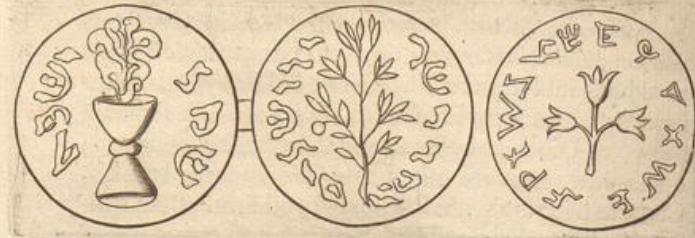
Lib. xviii.

Lib. ii.
Hist. Plant.
cap. 8.

ii.

Lib. ii. de
Exped. Cy-
ri.

334 DISSERTATIO QUARTA
 Assyriis, aut frequenter Samariticis litteris signantur.
 Utriusque generis hic habes.

Menor
Enaium
pag. 171.

Nihil aliud innuunt litteræ diverso caractere utroque nummo expressæ, nisi *Siclus Israëlis*, & *Hierosolyma Sancta*. Posterior cum litteris Samariticis, idem omnino cum eo, quem repræsentat & describit R. Azarias, & quem se Ferrariae naclum tradit: וּבְיוֹתָהּ מִטְבֵּעַ הַנּוּ. ראיית כחוב באותיות דלעילא שקל ישראלי ובאמצען צירנת שד עליה אשר לרעתו דל שקל דוד ובצד אחר ירושלים חקורה או ירושימה קדושה ובאמצעו כתה בעל שלוש פרחים וכי אל השוואות שני עבעו ולבי אומרים לי כי הרבה נהמנין על שכח וכח שקל השקלים חחת שקל ישראלי. In circuitu autem monete vidi scriptum litteris superne quidem **SICLUS ISRAELIS**, in medio Urna cum litteris **שׁ** supra positis, quod meo iudicio est **SICLUS DAVIDIS**. Ab altero latere *Jeruschalaim hakaduscha*, aut *Jeruschalaim Kaduscha*, seu **HIEROSOLYMA SANCTA**. In media Virga tribus floribus insignita hac ab utroque latere forma. Dicit autem mihi cor meum R. Nachmanidem pie memoriae oblivione scripsisse fakel hafekelim pro sekel Israël, seu *Siclus Israëlis*. Quæ alias ad Siclos id genus Hebræorum spectant, ita jam accurate excusserunt viri docti & litteraturæ Orientalis callentissimi, Waserus, Willalpandus, Schikardus, Waltonus, Hottinguerus, aliique, ut non occurat

currat hic ulterior de iis dicendi locus. Hoc unum monere liceat, plures id genus nummos Samariticis litteris inscriptos & cum aliis etiam symbolis, suppeditare Cimeliarchium Medicum. Neque vero pretiosas suas merces hic nobis invidit Sabaea. **T H U R I F E R A M** certe **A R B O R E M**, quanto usū olim sacram & nobilitatam scimus, tanto, vel fatente Plinio, ignotam ejus Lib. xii. faciem, neque ab ullo Latinorum, penetrata licet à ^{cap. 14.} Romanis Arabia, traditam. At cum Ramum illius arboris, tum **C A L A M U M** præterea **O D O R A T U M** ex præclaro Trajani nummo opportune eruit felicissimæ indaginis antiquarius **Tristanus**.

Arabiam nempe à Trajano in formam Provinciæ redactam signat hic nummus, ut vel innuunt litteræ **A R A B . A D Q .** seu *Arabia Adquisita*. Provinciam autem illam conelueto more repræsentat mulier cum Camelō, dextra Ramum, sinistra Calamum tenens. Ramum autem illum esse arboris Thurem ferentis, cum proprium Arabiæ decus suadet, tum similitudo cum Lauri foliis, qualem illi Arbori tribuit Theophrastus, Lib. ix. δαφνοεῖδες ήγη λεόφυλλοι ἐνεργοί, Thuri folium laurinum le- Hist. Plant. cap. 4. veque. Plinius autem; *Cortice lauri esse constat; quidam* Lib. xi. *& folium simile dixerunt.* Alii quidem, juxta eosdem au- cap. 14. ctores, folio pyri sed minore, aut lentisco similem hanc arborem tradunt; quæ nec multum abludunt à superiore.

riori effigie. Virgas etiam Thuris suo tempore ad Romanos commeatæ tradit Plinius, sed ramusculis vacuas, ut licet ex eodem facile colligere. Quo etiam referendus mihi videtur Ramus ille, quem Rex Arabum Aretas supplex manibus præfert in antiquo & insigni denario Gentis Æmiliorum.

De reliqua Numni explicatione consuli potest Ursinus. Calatum autem, quem sinistra præfert mulier Arabiam repræsentans in superiori Trajani nummo, eundem esse cum CALAMO ODORATO, celebri itidem Arabum merce, eruditè probavit Tristanus. Ita ut superior nummus utrumque illud repræsentet, Jerem. vi. 20. de quo olim Propheta; *Ut quid mihi THUS de Saba adferis, & CALAMUM SUAVE OLENTEM de terra longinqua?* Quid jam DICTAM NUM memorem, herbam Cretæ, quod nemo nescit, peculiarem, & quam præferunt non semel illius Insulæ Numismata, sicut præter alia, in singulare Paphiorum nummo Mediceo? An vero expressi in nummis Cauloniaton Italæ vel Magnæ Græciæ ramusculi, eandem plantam repræsentent, ut existimabat Goltzius, fateor me dubitare, ac ad vulgarem lectionem lubentius referre. Mitto jam Coronam ex HYPOGLOSSO seu LAURO ALEXANDRINA, qualem in præclaro Myrinæorum nummo observavit itidem Cl. Tristanus. Quamquam autem vulgo diversæ illæ plantæ statuantur, quod Diocorides, Galenus, aliquæ diversis locis de iisdem agant, ita

ita tamen utramque describunt, ut vix certe magnum inter eas discrimen fatearis. At vero illud obstare mihi videtur, ne continuo cum Tristano, Laurum Alexandrinam in eo nummo signatam putem, quod hanc diserte tradant Theophrastus, Dioscorides, aliquis, fructum seu baccam in medio folio gerere instar rusci; at in nummo illo quem video apud Tristanum, fructus extra folia è pediculo pendeat. Decepisse videtur Tristanum fecus producta à Matthiolo (quod ei nonnunquam solenne) figura, hujus Lauri Alexandrinæ, nec consona cum iis quæ de hoc frutice veteres & è recentioribus etiam nonnulli tradidere. An advocabo hic præterea **F I C U M R U M I N A L E M**, quam cum pastore Faustulo, Lupa ac gemellis signat obvius Gentis Pompeiæ denarius apud Ursinum, & aliis inter Incerta ab eodem relatus?

Immo eandem etiam ære incisam una cum foeta sue signari credit Erizzo, in sequenti nummo Adriani.

Scrofa, quam ibi cernis multos foetus enixam, ea nem
V u - pe

pe quam sibi juxta Vatum presagia, circa Laurentem agrum repartam, Junoni immolavit Aeneas, & ad cuius repartæ locum, Lavinium ab eo condita, & mox in vicinia ab Ascanio Alba. At nihil ei cum Ficu Ruminali commune, quæ ad Romuli & Remi natales, & Romæ condendæ auspicia, ut vulgo notum, spectabat; & cum Lupa proinde ac gemellis, non cum hac foeta sue signanda veniebat. Non alia itaque hæc Arbor in superiori nummo statuenda, quam ILEX, sub quo arborum genere reperiendam hanc suem praesagiebant Aeneas Helenus ac Tiberinus:

*Cum tibi sollicito secreti ad fluminis undam
Littoreis ingens inventa sub LICIBUS suo
Triginta capitum fætus enixa jacebit.*

Et certe alia longe Ficus Ruminalis figura in superiori nummo, alia hujus Ilicis; ut mirari satis non possim, quid nobilem antiquariorum impulerit, ut illas arbores inter se, & discretas pluribus saeculis historias aut fabulas improvide confuderit. Neque vero parum hæc illustrant præclari quidam nummi, mole & raritate insignes, qui eandem suem foetam exhibent, cum symbolis insuper Aeneas Anchisem ferentis, & superne Lavino; aut cum Aenea & Ascanio navi egredientibus, & ardente Ilio. Prior nummus itidem Hadriani in Regia Gallorum Gaza, posterior Antonini Pii in Cimeliarchio Christinae Heroïnae mihi visus. An denique hic alias Plantas vulgo haud ignotas ulterius commemorabo? puta vel Nymphæam ALBAM, Fluviorum imaginibus nonnunquam adpictam; aut APIUM, frequens in Selinuntiorum nummis, & à quo Urbi nomen, unde præterea Plutarchum illustramus, qui tradit

Lib. Et a- alicubi Selinuntios Delphis aureum Apium dedicasse.
pad Delph. Mererentur forte opportunius in hunc censem refer-

ri va-

DE P R A E S T . ET U S U N U M I S M . 339
ri variae adhuc Plantæ exoticæ , quibus signatos non-
nunquam alios Nummos memini me vidisse , sed cum
obiter & aliud nonnunquam agendo , tum quorum
ecltypa non possidemus , ut hic certo liceat aliquid de
iis pronuntiare . Talis forte vel Commagenorum in In Gaza
Syria nummus , cum adpicto flore seu herba , & Cleo- Christinæ
patre alicujus effigie in anteriori parte ; aut Antiochi Reginæ.
Euergetis , cum flore itidem aut herba in aversa num- In Gaza
mi area , quos in illustribus Italiæ vestræ Cimeliarchiis Medicea.
aliquando me vidisse recordor . Priorem cum addita
Nummo epigraphe ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ , eandem Plan-
tam facile crederem cum herba in illo tractu celebri , &
à natali solo C O M M A G E N E itidem dicta , (sicut Her-
ba Medica , Sinapis , Rhodia vel Idea Radix , aliæque id ge-
nus) ex qua præstantissimum & quantivis pretii medi-
camentum parabatur , quod impense laudat Plinius ;
Alioquin celeberrimi usus est ad hoc in COMMAGENE Lib. xxix.
Syrie parte cum Cinnamo , Casia , Pipere albo , HERBA quæ cap. 3.

C O M M A G E N E vocatur , obrutis nive rassis , odore ju-
cundo , utilissimum ad perfriktiones , convulsiones , eacatos ac
subitos dolores , omniaque que acopis curantur , unguentumque
pariter ac medicamentum est . Et de his haec tenus . Quam-
quam ni alio nos vocaret instituti operis ratio , haud
alia decesserit etiamnum , ex quibus adsertam vindica-
tamque Nummorum in hoc contemplationis genere
utilitatem liceret adhuc pluribus evincere .

V u 2

DIS-